

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam: velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 180.

▽ Ljubljani, v ponedeljek 10. avgusta 1891.

Letnik XIX.

Kam pridemo?

II.

Ko smo bili že končali zadnji članek pod gorenjim naslovom, prišla nam je v roke „Novic“ zadnja številka, v kateri g. Gustav Pirc obširno pojašnjuje svoje „kandidovanje“. Ta pojasnila dajo nam povod, da se moramo z g. Pircem obširneje pečati, nego smo nameravali. Polovil je zasebna pisma, katere je javno uporabil za pojasnila, kar je pač graje vredno, da ne rabimo hujše besede. Čujmo, kaj piše! „Predobro sem poznan v najširših krogih in to tudi preko deželnih mej, da bi mi mogla škoditi obrekovanja in natolcevanja, ki se širijo proti meni . . . V pričetku letošnje pomladi, ko sem pričel kandidovati, bil sem pri župniku na Gorenjskem, ki ki se je izrazil, da skoraj gotovo ne bodem imel nasprotstva . . . Že čez nekaj dni mi je pisal ta gospod, da so se gorenjski gg. duhovniki zedinili za veleč. g. vikarja Kalana . . . Ob tistem času in pred ljubljanskimi mestnimi volitvami pisal je odlični ljubljanski duhovnik župniku na Gorenjsko, da morajo biti proti meni. Vše takrat sem zvedel, da bode proti moji kandidaturi nekdo porabil vsa sredstva, da uteši svoje sovraštvo do mene in ki ji ne bo nobeno sredstvo preslabo, da mi škodi. Iz tega uzroka odločno zanikam, da bi izvor tu nadalje popisanih dejanj podtikal kaki politični stranki ali kakemu gospodu duhovniku; vse gre na rovaš te osebe.“

To se čita kakor nekak „kryav roman“, v katerem g. Pirc kot glavni junak trpi za svojo — častiželjnost. Njega poznajo najširši krogi preko mej, in vendar toliko obrekovanja in natolcevanja! Ker ima g. G. Pirc tako predrzno čelo, da se proglašja kot narodnega mučenika, smemo tudi pričakovati, da imenuje liste in osebe, ki ga obrekujejo. Dotični g. župnik na Gorenjskem,

ki je tudi nam dobro znan, govoril je gotovo le v svoje m imenu, da mu ne nasprotuje; a vse to se je godilo pred mestnimi volitvami ljubljanskimi. Ko pa je dotični gosp. duhovnik zvedel, da je g. Pirc kandidat „Slovenskega društva“ ob priliki mestnih volitev, moral se je kot značajan mož, kakeršnega ga pozna cela Gorenjska, dvakrat premisliti, predno mu je dal svojo častno besedo. To, g. Pirc, je istina, kakor je istina, da je odlični ljubljanski duhovnik pisal na Gorenjsko, naj se „ne prena glijo“ z Vašo kandidaturo, ker ste se odločno postavili po robu konservativni stranki, in ne le „nekomu“. Da ta „nekdo“ ne pospešuje vaših častiželjnih namer, za to ima tehtne vzroke; ti vzroki pa so stvarni in ne osebni. Da je g. Pirc navel imena svojih nasprotnikov, govorili bi jasneje in naveli dejanja.

„A prišle so mestne volitve ljubljanske in z njimi dobra prilika, razupiti me za veri nevarnega. Sevéda, saj se v javnosti niti ne vé, kako je bilo z mojo volitvijo. Jaz se nisem nikomur ponujal, še manj pa vsiljeval, dasi sta me obe stranki nagovorili, naj kandidujem. Pa pustimo ljubljanske volitve itd.“ Tako se g. Pirc izmota iz mreže, v katero ga je zapeljala njegova častiželjnost. Ker je sam sprožil to stvar, ki je nam dala prvi povod, da nasprotujemo njegovi kandidaturi, pojasnimo mi mi njegovo ljubljansko izvolitev. Po naročilu odbora „Katoliškega političnega društva“ šel je neki odbor nik tega društva vprašat g. Pirea, ali bi hotel sprejeti kandidaturu za mestni zastop. On odgovori: Prosili so me tudi že od „Slov. društva“, a jaz kot tajnik „Kmetijske družbe“ ne smem v politični boj. V imenu Vašega društva ne prevzamem kandidature, še manj pa v imenu „Slovenskega društva“, ker ravno po deželi duhovniki podpirajo skoro dve tretjini kmetijske družbe z vzgledom in besedo, in bi si s tem nakopal njihovo nasprot-

stvo. Stopite h „Konzumnemu društvu“, naj me to proglasi za kandidata, Vi pa podpirajte kandidaturu, ali vsaj molčite k temu. — To je bila bila bistvena vsebina onega razgovora. Nekaj dnij pozneje pa nas „Slov. društvo“ iznenadi s kandidaturo g. Pirea. Ta je pozabil svojih besed in obljub, udal se vabilu in tako stopil na politična tla v tabor, ki je z najgršimi psolvkami in sredstvi agitoval proti konservativni slovenski stranki. Ali misli g. Pirc, da ga bodemo zato še na rokah nosili? Sam si je kriv sedanjega nasprotstva, „obrekovanja in natolcevanja“ pa naj ne nosi na jeziku, ker doslej ga ni mogel še nikomur dokazati. Kam pride stranka, ki dviga na svoj ščit javnega svojega nasprotnika?

Jezikovne razmere pri sodiščih na Slovenskem.

(Govor poslanca dr. Ferjančiča v državnem zboru dne 13. julija 1891.)

(Dalje.)

Povedati tudi moram, kako je na Primorskem, torej v okolišu nadsodišča tržaškega. Dovolite mi, da se malo ozrem v minolo stoletje nazaj.

Z dekretom z dne 16. marca 1787 se je ukazalo, da vsekako sodišča na Primorskem morajo v treh letih v vseh stvareh nemški uradovati. Ko to ni šlo, podaljšali so obrok za daljša tri leta. V tem je umrl cesar Jožef II. in pod vladjo cesarja Leopolda se je to preklicalo in reklo, da se ne bode več sililo, da bi se na Primorskem morali nemščine učiti in nemški uradovati. S tem se je potem uvelo izključno italijansko uradovanje. Prišlo je tako daleč, da je bilo samo italijansko uradovanje, kajti v 1795. letu se je izdal celó ukaz, da se imajo nemške vloge zavračati.

Pozneje se je pa uradovanje tako razločilo, da se je v krajih, kjer bivajo Italijani sami ali pome-

LISTEK.

Abiturijentska veselica.

(Dalje in konec.)

Banketa se je udeležilo razven mnogoštevilne družbe abiturijentov tudi mnogo drugih narodnjakov, med temi gosp. dr. Ferjančič. Izvanredno častno za abiturijente je bilo, da je bil navzoč tudi profesor Zagrebčanov, gosp. F. Marn, s preblagorodno gospo in hčerko. Da je bilo v krogu toliko mladih, krepkih, navdušenih ljudij, dosti življenja, tega skoro da ni treba omenjati. Napivalo se je navzočim gostom in nenavzočim narodnjakom. Vsaki napitnici se je odzvala cela družba s krepkim „Živio!“, „Slava mu!“

Abiturijenti so se zahvaljevali pri napitnicah za vrlo skrb, ljubezen in vstrajno delovanje narodnjakov, a ti so nasprotno kazali mlademu življu, kateri namerja prvi korak v svet, kako se bo treba boriti, kako napeti vse moči, da dosežejo svoj namen.

Žal, da so se morali prehitro ločiti. Prišla je ura pevske skušnje in morali so od veselja hitro na delo, da se pripravijo kolikor mogoče vestno na slavnostni večer.

Veselice v ponedeljek večer ne bomo obširno opisavali, ker je bilo v tem listu že bistveno povedano.

V torek ob polu 11. uri se zbere vesela družba, — vesela lahko, ker se je izvršila slavnostna „beseda“ dokaj srečno ter na obrazih slavnega občinstva ni bilo brati nezadovoljnosti; — v čitalničnih prostorih, ter od tam odrine na kolodvor, odkoder se je popeljala na Gorenjsko, da obiše Prešernov dom in raj cele Kranjske, — prelepi Bled. Pevajoč so dospeli v Lesce ter odtod krenili peš preko polja in travnikov v Vrbo — Ko so Brezničani izvedeli, da obišejo Vrbo mladi narodnjaki, oskrbela so dekleta lep venec krog spominske plošče na rojstveni hiši Prešernovi; domači dijaki so pa donesli zaklad, da so slovesno sprejeli došle čestilce slavnega pesnika.

Prišedši skozi „Ulice“ k Ribičevi hiši, pozdravilo je mnogobrojno zbrano ljudstvo. Prvemu — g. Mihičiču — je podala lepo oblečena deklica lep šopek. Ko so bili vsi zbrani pred hišo, pa stopi iz veže krepak mož — gospodar Ribičeve hiše — v narodni gorenjski obleki ter pozdravi gospódo s krepkimi besedami tako-le:

„Slavna gospóda!“

Hvala Vam, vrli mladeniči, da ste prišli proslavit mesto, kjer je tekla zibel mojega blagega ujea, pesnika Franceta Prešerna. Vselej me boli srce, kadar gledam v preteklost, ter se spominjam, koliko so morali pretrpeti, če prav so bili blaga duša in posebno bistra glava. A srce se mi pomiri, ko vidim, da, če prav jih je bila pokosila

zgodaj bela smrt, vendar niso umrli, marveč še živé v srcu slovenskega naroda, kateri je hvaležen pesniku, ki je ljubil svoj dom.

Tudi izmed Vas bo marsikaterega vabila sreča v nasprotnikov tabor. Tedaj bodite oprezni. Bodite možje značajni. Ne glejte toliko na lasten dobiček, kakor na srečo celega naroda. Vrlo naprej. Ljubite, trpite in delajte za narod, in on, katerega spomin praznujemo sedaj, naj Vas spremlja z obrambno roko, da slovenski narod zadobi res móž, kakoršnih tako zelo potrebuje. Kadar bodo hruli viharji, spomnite se trpečega pesnika, mojega pokojnega ujea, spomnite se današnjega dne in besedij, ki nam jih je govoril kmet izpod Stola, — in vihar bo premagan in veselo bo zaplapolala zastava Slave.“

Da so segle te besede vsakemu bolj v srce, kakor bi jih bil govoril, Bog zná, kdo drugi, je samoumevno. Prišle so iz ust priprostega veljaka, iz ust moža, katerega veže krvna vez s slavnim pesnikom.

Na to so peveci zapéli „U boj“. Potem je govoril g. Bovanič, za njim g. J. Šubelj, in slednjič g. Radič, katerega govor je bil posebnega učinka. Opomnil je namreč, kako da imajo mnogi venčane glave, spomenike, a prvi pesnik ga pa nima. Navdušeno je dalje dokazoval, da moramo tudi dejanjsko ljubiti za narod zaslužene može ter si sami pritrpati, samo, da so oni dostojno poslavljani. Izvlekel je list-

šani s Slovani, uvelo italijansko uradovanje, v krajih, kjer bivajo sami Slovani, pa nemško.

Ukaza z dne 15. marca 1862 in z dne 20. okt. 1866 so „magna charta“ slovenskega uradovanja v Istri. Moram ja ponavljati. Rabo slovenske dopuščata le v slučajih, če stranke znajo samo slovenski, in ukazujeta slovensko uradovanje le po možnosti. Zaukazujeta, da se slovenske vloge slovenski rešujejo, če je to mogoče.

Priznali mi bodete, da taka uredba ni več za sedanje razmere. Ni mogoče, da bi slovensko prebivalstvo, ki je v večini na Primorskem, moralo trpeti take razmere. Pa še to se ne stori, kar se je s tema ukazoma dovolilo, še to se prezira.

Pred malo leti so bili začeli slovensko uradovati, ali sedaj se je pa to zopet opustilo in nahajamo le italijanske in nemške zapisnike. Kakor sem se imel sam priliko prepričati, še to se ne zgodi, da bi se vsaj odločilna in najbistvenjša mesta zapisala v slovensčini, kakor predpisuje ukaz z dne 15. marca 1862.

Ce tudi se je le malo dovolilo v obeh ukazih, vendar bi se ž njima bil naredil začetek slovenskemu uradovanju, ko bi se bila izvajala z ono naklonjenostjo in dobrohotnostjo, katera vodi brez dvombe pravosodno upravo. To uradovanje zaukazano je, kakor že povedano, po možnosti. Povedalo se mi je, in o tem ne dvomim, da se že več let pri oddaji služeb gleda tudi na jezikovno znanje sodnih uradnikov. Na Primorskem bi torej že morali biti sodniki, ki bi bili zmožni slovenskega uradovanja. Treba je le še, da pravosodna uprava gleda na to, da slovensčine večji sodniki tudi zares po možnosti uradujejo slovenski.

Nj. ekscelence je zagotavljal, in jaz tega ne dvomim, da se pri imenovanju uradnikov zares gleda na jezikovno kvalifikacijo. Na drugi strani je pa tudi res, da se ljudstvo pritožuje, ker dotični uradniki prav nič ž njim občevati ne morejo, ali ga pa le jako slabo razumijo. Mislim si torej moram, da dokazi o jezikovnem znanju niso povsem zanesljivi, ali pa, da uradniki nočejo rabiti jezika, katerega znanje so dokazali. (Klic na desnici: Oboje je res!) Da se poslednje dogaja, o tem sem prepričan. Dolžnost pravosodne uprave je, da tako postopanje prepreči. Kaj nam pomagajo uradniki, ki znajo jezik, pa ga v svojem poklicu rabiti nočejo? (Odobranje na desnici.)

Da je pa jezikovno znanje zares nedostavno, hočem navesti slučaj, ki se tiče cele vrste uradnikov goriškega okrožnega sodišča.

V mojo ožjo domovino v Vipavsko dolino prišla sta dva sleparja, jeden kot volovski trgovec in drugi mešetar. Rekla sta, da pošiljata vole v Trst, da sta jih šest parov že kupila, dva para pa še kupita. Denar je jima po prejšnjih kupčijah pošel in hočeta, če se sklene kupčija, denar poslati iz Trsta. Kupila sta pri dveh posestnikih. Jeden je prodal par volov za 250, drugi za 165 gld., in številke igrajo važno vlogo, zato prosim, da jih gospodje dobro zapomnite. Kupila sta torej vole za 415 gld.

nico ter podaril 3 gld. za Prešernov spomenik. Lepemu vzgledu so sledili drugi in kmalu je bilo med dvainpetdesetimi abiturijenti nabranih blizu 40 gld. za Prešernov spomenik. Tako delajte drugi narodnjaki! Bodi Vam, Slovenci, hrvatska požrtvovalnost uzor!

Potem so se šli okrepčat v gostilno g. Egidiya Jegliča. Nekateri, kateri so bili preutrujeni od mnogega napora, je peljal Ribič na Bled, drugi so pa šli veselo počit po pašnikih peš proti Savi na „blejski most“ in dalje na Bled.

Iz Vrbe so se napotili na Bled. —

Do Bobna so hodili raztreseno, drugi hitreje, drugi počasneje. Tam pa so se brali v jedno četo ter v lepem redu, korakavši prav sokolski stopali skozi Bled ob jezeru do Petrana. Ondi so stopili v čolne ter se pevajoč „Po jezeru“, „Otok bleški“ in druge priljubljene slov. pesni peljali k otoku in tam obiskali lepo romarsko cerkev Matere Božje. Predno so se poslovlili od svetišča, zapel je zbor nekaj krasnih Marijinih pesnij in potem so se peljali okrog otoka in nazaj k Petranu.

Potem se je pričelo občno kopanje. Veselo plavajoč in pluskajoč po vodi so še tam prepevali, da je bilo veselje.

Prišla je osma ura. Glas prvomestnikov jih je krepko pozval: „Ad loca!“ Posedli so krog miz in pričel se je komers. Pri dveh vsporednih mizah so sedeli tamburaši in pevci, kateri so se vrstič kazali

Prodajalec so pa ljudje opozorili, da sta kupca na slabem glasu. Jela sta sumiti in sta poiskala kupca drugi dan na njih domu. Poslednja sta pa bila vole že prodala pravemu živinskemu trgovcu za 306 gld., torej za 109 gld. ceneje, nego sta jih bila kupila prejšnji dan. Ko sta moža, ki sta prodala voli, odločno stopila na prste, sleparja jima plačata 276 gld. (Dalje sledi.)

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VI. velika skupščina

v Kámeniku dné 23. Julija 1891.

(Dalje)

Prvomestnik vpraša, da-li želi kateri zastopnik kaj pripomniti tajnikovemu poročilu o tej upravni dobi? — Skupščinar Fran Podkrajski omenja, da je iz poročila razvidno, kako požrtvovalno in previdno je doslej vodstvo izvrševalo svojo nalogo v dosego društvenih smotrov. Družbeniki pač smejo biti zadovoljni, da so družbine zadeve v tako dobrih, spretnih rokah. Méni, da govori v zmyslu vseh navzočnih zastopnikov, če predlaga, naj se ob tej slovesni priložnosti izreče iskrena zahvala vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda. Ta nasvet sprejme zbor z občnim odobravanjem. Prvomestnik konstatuje, da je s tem soglasno odobreno tudi tajnikovo izvestje.

V. Glavni blagajnik dr. Josip Vošnjak poroča o denarnem stanju družbe sv. Cirila in Metoda. Skupščinarjem na razpolaganje je bil tiskani naslednji

Račun o dohodkih v letu 1890.

	gld.	kr.
Dohod		
1. Doneski podružnic	3.322	80
2. Pokrovitelji	669	—
3. Podpora sl. dež. zbora kranjskega	1.000	—
4. Podpora mesta ljubljanskega	400	—
5. Darila in dohod veselic	544	85
6. Volila	671	—
7. Za prodane družbine knjige	235	83
8. Za naznanila v „Vestniku“	211	20
9. Obresti od naložene glavnice	451	14
Skupaj	7.505	82
Razhod	5.874	84
Prebitek	1.630	98
Saldo koncem 1889 l.	9.013	14
Ostane v blagajni koncem 1890. l.	10.644	12
naloženih pri raznih posojilnicah in hranilnicah.		

V Ljubljani, dné 1. maja 1891.

T. Zupan,
prvomestnik.

A. Žlogar,
tajnik.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

Račun o troških v letu 1890.

	gld.	kr.
Razhod		
1 Vrtec in šola v Trstu, vrtec v Celji, Podgori, Pevmi in na Greti	2.666	75
2 Narodno šolstvo	850	—
3 Študentske kuhinje in podpora društva	345	—
4 Natisk 4. in 5. zveza knjižnice, podobe sv. Cirila in Metoda in knjigovez	787	86
6 Natisk „Vestnika“ za l. 1890.	288	76
7 Nagrade pisateljem	20	—
8 Nakup molitvenih in zabavnih knjig in učil	418	76
9 Podpore podružnicam	139	80
10 Tiskovine	88	70
Troški predstava, tajništva, blagajništva, poštnine, za glavno skupščino itd.	269	21
Skupaj	5.874	84

Račun so pregledali, primerjali z blagajničnimi knjigami in našli ga v popolnem redu.

V Ljubljani, 18. februarija 1891.

Nadzorstvo:

Fr. Povše. Dr. Svetina. Dr. Papež.

Potem račun pojasni in spopolni z naslednjim izvestjem:

Račun za V. društveno leto 1890 kaže povoljne številke, kakor za l. 1889, ker so bili dohodki za 2000 gld. višji od prejšnjega leta v veseli dokaz, da prepričanje o potrebi in o koristnem delovanju naše družbe prodira čedalje bolj v vse katoliško in narodno čuteče kroge.

Dohodki so znašali 7505 gld. 82 kr., med katerimi ste prvih veledušna podpora sl. kranjskega deželnega zbora v znesku 1000 gld. in sl. mesta ljubljanskega v znesku 400 gld., dalje volilo 500 gld. nepozabnega slovenskega rodoljuba Fr. Kotnika na Verdu. Pristopilo je družbi šest pokroviteljev, ki so vplačali po 100 gld. Za prodane knjige je bilo prejetih 235 gld. 83 kr.) in naznanila v „Vestniku“ 211 gld. 20 kr.

Nasproti ugodnejšim dohodkom so se troški znižali, ker v tem letu družbi ni bilo treba za šolske zgradbe pripomoči. Družbini zavodi so stali družbo 2666 gld. 75 kr., od katerih spada 1296 gld. 75 kr. podpore za trirazredno šolo z otroškim vrteem pri sv. Jakobu v Trstu. Račun tržaške podružnice pa izkaže za to šolo 2919 gld. 26 kr. troškov, iz česar je razvidno in se mora z največjo pohvalo omeniti, da je podružnica sama, podpirana od ženske tržaške, nabrala veliko vsoto 1650 gld. pri tržaških Slovencih in Slovenkah. Slava jim o tej žrtvoljubnosti. (Slava.) Družba je tudi to leto podpirala narodno šolstvo na Koroškem in Primorskem in razdelila mnogo molitvenih, zabavnih in poučnih knjig in učil.

Vsi troški so znašali 5874 gld. 84 kr., torej se kaže prebitek 1630 gld. 98 kr. ter je bilo koncem leta 1890 v blagajnici 10.644 gld. 12 kr., naloženih v raznih hranilnicah in posojilnicah in več dolžnih pisem onih šolskih občin, katerim je družba dovolila bila v prejšnjih letih posojila za zgradbe slovenskih šol. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. avgusta.

Notranje dežele.

Maldočehi. Herold se je jel bati, da bi pri narodu ne izgubil zaupanja, ker je v državnem zboru zatajil Vašatyja. Zaradi tega je pa te dni na nekem shodu zatrjeval, da se on ni izjavil proti Vašatyju, temveč je le konstatoval, da Vašaty ni govoril v imenu mladočeškega kluba. Dr. Herold je pa res čuden mož, če mu je ugajal Vašatyjev govor, pač ni imel nobenega uzroka, izjavljati se v državnem zboru proti njemu. S sedanjim tolmačenjem svoje izjave pač le sam sebe smeši.

Ogerski državni zbor pojde kmalu na počitnice, ko je srečno spravljena z dnevnega reda predloga o reformi uprave. Vlada bo gledala, da kmalu odpošlje zbor na počitnice, da jej ne napravi kacic novih neprijetnosti.

Vnanje države.

Nemčija in Francija. Obisk francoskega brodivca v Kronstadtu je vzbudil veliko nezaupnost v Nemčiji proti Franciji. Radi tega so zuova po-

svojo spretnost, da je ljubko odmevalo po tihih valčkih, katere je zibal lahen vetrič ter nosil ubrane glase daleč po logih in dobravah. Mnogo blejskih gostov je prišlo prisluškovat lepim glasom hrvatskega narodnega glasbenega orodja.

Napitnice so se vršile za napitnico, govor za govorom. Navdušenje je bilo veliko. A vendar je ostalo vse v pravih mejah — tako, da bi bilo želeti, da bi bilo vsaj nekaj drugih narodnjakov navzočih, ki bi se bili prepričali, kako je mladina, če hoče, če je volja dobra, zares treznomisleča, da se ne spušča v kočljivo politiko, kar bi gotovo marsikdo mislil, marveč ostane še pri svojih uzorih ter se nanje ozirajoč navdušuje za prihodnje resno, težavno delovanje.

Tako je bil končan shod slovenskih in hrvatskih abiturijentov. Še enkrat je stisnil drug drugega na prsi, še en gorak poljub in šli so zopet na jutro, večer, opoldne in polnoč in Bog zna, bodo li kedaj še združeni ali ne. Da bi le ne bil zastoj njih shod, da bi uspeh, katerega je rodila njih veselica, prinesel v Slovenski in Hrvatski tudi blagih sadov. Pokazali so svetu, da je le v slogi moč —; zakaj da se neso tako bratsko združili z vseh vetrov ter tako drug drugega podpirali, ne bi bili tega nikdar dosegli. A vzajemna moč premaga vse težkoče ter doseže smoter, po katerem hrepeni. Upajmo, da pošteno dejanje Bog blagoslovi, da pomni tega sestanka še v pozni dobi vera in domovina.

ostrili določbe zastran potnih listov na francoski meji. Francoze, ki pridejo v Alzacijo in se ne ustavijo v onem mestu, ki je zaznamovan na potnem listu, odpošljejo v 24 urah. Komur je dovoljeno potovati le skozi deželo, ta ne sme prenočevati niti v gostilnicah. Žandarje ob meji oborožili so z novimi revolverji.

Rusija in Francija. „Graždanin“ je odločno proti vsaki zvezi in graja liste, ki so se navduševali za Francoze. Posebno se pa smešno zdi konservativnemu listu, da se smatra povrnitev uropanih zastav za znamenje simpatij. „Graždanin“ omenja, da so 1812. leta Francozi moskovske cerkve premenili v konjske bleve. Pri dvoru pač ne morejo imeti posebnih simpatij za Francoze, ako omenjeni list tako piše. Zaradi tega pa o rusko-francoski zvezi ne more biti govora.

Rusija in Nemčija. Ze več let se opaža neka čudna prikazen v Rusiji. Na vitez se Rusija vedno bolj oddaljuje od Nemčije, ali večkrat se pa nakrat pokaže, da simpatije za Nemčijo še niso izginile. Proti Avstriji in proti Franciji ruski listi lahko zabavljajo, kolikor jim drago, ali jako previdni morajo biti, kadar pišejo o Nemčiji. Baš te dni je „Svet“ zgubil pravico nadrobne prodaje, ker se je malo predločno izrekel proti Nemcem. To pač dokazuje, da pri ruski vladi ima nemška stranka še vedno velik vpliv. Zaradi tega so pa vse nade francoskega naroda prazne, da bi Rusija kdaj pomagala Franciji pridobiti Alzacijo in Lotaringijo.

Rusija. V Rusiji se snujejo nove kmetijske šole in sploh vlada jako skrbi za prospeh kmetijstva, ki je podlaga blagostanju te velike države. Ljudskošolskim učiteljem se pa dajo premije, če si prizadevajo razširjati kmetijska znanstva.

Srbski kralj v Rusiji. V Kijevu in v Moskvi so se jako zanimali za srbskega kralja, v Peterburgu ne toliko. Razven oficijalnih vsprejemov ni bilo nobenih posebnih vsprejemov. Večina ruskih listov le malo piše o njem. Občinstvo se pa za kralja male Srbije prav nič ne zanima. Nekoliko je pač temu krivo to, da je prišel v Peterburg, ko je občinstvo vso pozornost obračalo Franciji. Ideja slovenske vzajemnosti je pa mej Peterburžani dosti premalo vkoreninjena, da bi se za Srbijo kaj zanimali.

Parnell odpotuje letošnjo jesen s svojo soprogo v Ameriko, da bode mej ameriškimi Irce nabiral denar za agitacije. Skušal bode, ameriške Irce dobiti na svojo stran, dobro vedoč, da imajo velik vpliv na irsko politiko. Njegov namen se mu pa najbrž ne bode posrečil, kajti baš ameriški Irce so se z vso odločnostjo takoj izjavili proti njemu. Jedina opora Parnellova je še narodna liga, ki pa ima vedno manj pristašev in zaradi tega so pa tudi njene blagajnice prazne.

Izvirni dopisi.

S Koroškega, 9. avgusta. (Občinske volitve.) Prihodnjo jesen imamo na Koroškem zopet občinske volitve, ki so za nas Slovence jako velikega pomena tako v družbinskem, kakor narodno-gospodarskem ter političnem oziru. Ni namreč vse jedno, gospodarji li v občini domačinec, ki pozna razmere, in kojemu je skrb za občini blagor, ali županuje tujec, kateremu je prva skrb lastna mošnja in svoja čast. Da Slovenci na Koroškem tako težko in le z najsilnejšimi napori dosežemo do narodnih svojih pravic, uzrok je mnogokrat ta, da so občinski zastopi v mnogih krajih v rokah nemčurskih liberalcev, zakletih sovražnikov slovenske narodnosti.

Z domačim županom ali svetovalcem se bode kmet lahko po domače razgovarjal, potožil mu svoje težave in našel prej usmiljenje nego pri ožabnem tujcu. Mož domače korenine, ki je sam kmet in vé, kako težko se denar pridobi, gospodaril bo z občinskim premoženjem le previdno, branil ne samo gospodarske koristi svojih sosedov, ampak tudi politične in narodne pravice svojega ljudstva.

Vsa druga bode pa péla, če v občini vlada ošaben tujec, ki je navajen na slovenskega trpina gledati čez ramo in zarežati nad njim po nemški. Takim nemškim pašam, ki znajo le sukati pero in se malo zmenijo za žulje kmetskih rok, se bode kmet prav malo smilil, in oni se ne bodo obotavljali povišati občinske doklade, bodi že za šolo, ali kako drugo reč, ki dobro služi le liberalni stvari. Taki liberalni občinski zastopi podpisujejo in oglašajo se za nemške šole in nemško uradovanje, delajo pri volitvah le na to, da zmaga Slovincem sovražna nemškularsko-liberalna stranka, ki koplje grob slovensčini in skrbi le za to, da bi slovenski kmet bil podložen mestnim mogočnejšem.

Taki liberalni občinski odbori odločujejo v smislu prebivalstva čisto nasprotnem in govoré ter sklepajo „v imenu slovenskega ljudstva na Koroškem“. S sveto jezo ugovarjajo vsakemu pojavu slovenske narodnosti, vsaki prošnji za slovenske šole ali slovensko uradovanje. Na vso moč skrbé za to,

da se med ljudstvom razširja nemška „omika“ (?), kajti, da požremo le te „omike“ precejšen založek, smo po mnenju nemških velikašev že rešeni! Ali kaj?

Večji del občin na slovenskem Koroškem je doslej še vedno v rokah nemčurskih liberalcev, ki kot „občinski očetje“ v imenu Slovencev z nogami teptajo vse, kar je slovensko, ker to tako zahteva nemški „fortšrit“! Mnogo županov pa ni tič ne miš, ampak vso oblast taki „možjé“ (?) prepuščajo svojim tajnikom-učiteljem, ki so večidel le orodje v rokah mestne visoko-liberalne gospóde.

Uzroka za žalostno prikazen, da Slovincem ukazujejo čisto nemčurski župani, sta dva: V mnogih krajih se kmetje mnogo premalo zmenijo za volitve in liberalcem nemarno prepuščajo bojno polje; v drugih občinah imajo ali pridobijo si liberalci s pomočjo volilnega reda lahko večino.

Po slovenskih krajih je dosti tovarn, graščin in rudokopov, ki so vseskozi v rokah liberalnih gospodarjev. Ti gospodarji in njih upravitelji pa uradniki pritiskujejo na svoje delavce in na vse, kar je koléka odvisno od tovarne. Tako so vsi ti ljudje večidel prisiljeni trobiti v rog svojih gospodarjev, — voliti morajo, kakor jim velé liberalci. Majbni posestniki in delavci odločujejo večidel čez večino v tretjem volilnem razredu. V prvem razredu gospodujejo bogati posestniki fužin, graščin itd., ki trobijo sevé vsi v veliki liberalni rog. Neodvisnim slovenskim kmetom in posestnikom tako večidel preostaja le drugi volilni razred in pri volitvah ostati morajo v manjšini. — Kjer ni tovarn, opravlja posel tovarniških uradnikov kak veliki posestnik, od katerega so odvisni manjši kmetje. Poleg teh povsod strastno deluje nemčursko-liberalni „bauernbund“, kojega dobroplačani agitaterji imajo ob času volitev hitre nogé.

Proti vsem tem mogočnim nasprotnikom mora se slovensko-narodna stranka boriti. Pa zaupáje na pravičnost svoje stvari podala se bode pogumno v volilni boj, katerega, ako Bog dá, zapusti kot zmágovalka!

—ru.—

Jubilarna razstava v Zagrebu.

Kakor našim čitateljem že znano, delajo v Zagrebu velike priprave za jubilarno razstavo. Eksekutivni odbor razstave nas je naprosil, da objavljamo „Izložbeni vestnik“, katerega vrejuje gosp. dr. Ivo Mallin. Ker bodo tudi Slovenci kot najbližji bratje Hrvatom v mnogem številu obiskali razstavo, radi ustrezemo imenovanemu odboru ter bomo vsak dan objavljali na tem mestu doposlana nam poročila.

Otvorjenje razstave. Slovesno otvorenje se bode vršilo dné 15. avgusta ob 10. uri predpoldnem. V prostor pred vseučiliščem imajo pristop le povabljeni s povabilom. Ti gredó v razstavo iz Frankopanske ulice. Ob polu 11. uri se prične otvorenje z glasbeno produkcijo, nato ima nagovor predsednik gospodarskega društva, za njim hrvatski ban otvori razstavo, skupni zbor vseh zagrebških pevskih društev pa završi slovesno otvorenje.

Vstopnice. Vstopnica za prvi in drugi dan velja po 1 gld. za osebo, ostale dni po 30 kr., ob nedeljah in praznikih po 20 kr. Knjižice z 20 vstopnicami veljajo 3 gld., permanentne vstopnice za odbornike in izložitelje 5 gld., za ostalo občinstvo 10 gld. Te karte morajo imeti fotografijo osebe, na katero se glasé.

Vozne cene. Odbor naznanja, da doslej ni mogel izposlovati na železnicah znižane cene. Kraljeva ogerska državna in južna železnica sta obljubili, da priredita posebne vlake v Zagreb za znižane cene. Ti posebni vlaki bodo v pravem času naznanjeni.

Začasna razstava cvetic, zelenjadi, raznega sadja in grozdja traja od 15. do 25. avgusta. Oglasila sprejema vsak dan na razstavnem prostoru g. Pfister. Jeden del galerije pred vinom bode vrejen za prodajo domačega sadja. Ta oglasila sprejema gosp. dr. Mallin vsak dan od 6.—7. ure popoldne.

Stanovanja. Stavbeni odsek razstave bode poskrbel za stanovanja tujim gostom. Objave sprejema gosp. Ivan Gabrić v mestni hiši II. nadstropje.

Električna razsvetljava. V petek večer je bil prvi poskus z električno razsvetljavo na razstavnem prostoru.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. avgusta.

(† Luka Robič.) V soboto zvečer je umrl po daljši bolezni, previden s sv. zakramenti za umiranje, v 78. letu svoje starosti g. Luka Robič, c. kr. davčni višji nadzornik v pokoju. Pogreb je bil danes popoldne. Pokojnik je bil več let deželni poslanec, odbornik „Matice Slovenske“ in član mnogih narodnih društev. Bil je vri narodnjak, a tudi vzgleden katoličan. Naj v miru počiva!

(Presvetli cesar) je majorju domačega pešpolka št. 17, gospodu Andreju Slivniku podelil plemstvo.

(Katol. tiskovnemu društvu) poslal je v dar duhovni svetnik č. g. župnik Josip Kerčon rokopis mičnih „Šmarnc“, prelepo sestavljenih na podlagi krasnega „Salve Regina“. Društvo bo skušalo, da to najnovije delo občepriljubljenega nabožnega pisatelja Slovincem podá že za prihodnji majnik. — Velik podpiratelj vsega dobrega, čast. gosp. župnik Janez Tavčar, podaril je odboru 50 gld. za uravnavo nove tiskarne, in v isti namen je preč. gosp. dekan dr. Jurij Strbenec vnovič ob nekej priliki nabral med prijatelji tiskovnega društva lepo svoto 30 gld. Vsem gospodom dobrotnikom kliče odbor: Bog Vam obilno povračaj!

(Posebni vlak.) kateri priredi „Ljubljanski Sokol“ zaradi obiska tamošnje izložbe v Zagreb, odšel bode iz Trsta o polnoči dné 6. septembra t. l. in bode postajal na vseh postajah do Zidanega mostu. Jednak vlak odpelje se ob treh zjutraj iz Maribora. Pri Zidanem mostu bosta se vlaka združila ob sedmih zjutraj. Ob desetih dopoldne bode prihod v Zagreb, kjer se bode vršil slavnostni vsprejem. — Izložba v Zagrebu bode jako lepa. Prijatelj našega lista, ki je obiskal izložbo v Pragi in se je nazaj gredé ustavil v Zagrebu, da si ogleda priprave za tamošnjo izložbo, zatrdjeval nam je, da je bil skrajno iznenaden. Videč v Pragi tako sijajno izložbo, da bi se mogla skoro primerjati s kako svetovno, ni pričakoval od izložbe zagrebške Bog si ga vedi koliko. Zagotovil nas je pa, da je v svoje veselje razvidel, da je izložba zagrebška tako izvirna in tako krasno vrejena, da jo bodo občudovali tudi oni, ki so bili v Pragi. — Naj torej nikdo ne zamudi ugodne prilike ogledati si lepo napredujoči Zagreb in hrvatsko izložbo. Cene za vožnjo tje in nazaj sicer doslej niso še dogovorjene z južno železnico, vendar moremo že danes zagotoviti, da bodo jako nizke. — Ker bode potreba pravočasno vrediti vprašanje zaradi stanovanj v Zagrebu, in je odbor „Sokola“ zaradi tega že stopil v dogovor z izložbenim odborom zagrebškim, naj se oni, ki se bodo za gotovo udeležili skupnega izleta v Zagreb, oglašajo že sedaj in naj naznanijo ob jednom, v katerem železničnem razredu se nameravajo voziti. Naznanila naj se pošiljajo odboru „Sokolovemu“, generalnemu zastopu banke „Slavije“, ali pa gospodu podžupanu Vasi Petričiču.

(Umrli) je dné 25. julija v Sibeniku v Dalmaciji v 37. letu svoje dóbe g. Ivan Peternel, ces. kr. nadporočnik v 80. domobranskem bataljonu, rodom iz Plužne pri Otaležu na Goriškem.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlal gosp. Ivan Gruden, umirovljeni davkar na Vrhniki, 10 gld. namesto venca umrlemu prijatelju gospodu Franu Kotniku z Vrda. Ta domoljubni čin beležujoč se rodoljubnemu gosp. daritelju dostojno zahvaljuje: Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Vodovod v podobčinah Begúnje in Selšček.) Notranjski podobčini Begúnje in Selšček nameravata napraviti vodovod iz virja „Stražišče“ v Selšček in odtod v Begúnje. Ta vodovod, ki se ima po dotičnih načrtih v dolgosti 2739 metrov iz železnih cevij napraviti, dobival bode vodo iz vrelcev „Stražiški graben“ in „Mačkinja struga“, ter dovažal po 400 hehtolitrov vode na dan vaséma Selšček in Begúnje iz navedenih vrelcev, ki dajeta povprek po 3000 hehtolitrov vode na dan. Pač pametno in koristno podjetje!

(Prebivalstvo Gorice.) Po uradnem izkazu goriskega municipija so našeli v Gorici 20.751 prebivalcev 1074 vojakov. Po občevalnem jeziku so komisarji našeli 14.995 Italijanov, 3263 Slovencev, 1395 Nemcev, 30 Čehov, 10 Poljakov in 15 Hrvatov. Leta 1880 so v Gorici našela 3411 Slovencev, torej 148 več nego letos. Nad 3000 Slovencev so prekrstili v Lahe. Kakor povsod tudi goriška štetev

nema nobene vrednosti za ljudsko statistiko z ozirom na materni jezik.

(„Nordmark“.) Nemški listi priporočajo, naj se ustanovi društvo „Nordmark“ v Šleziji, koje bi po vzgledu društva „Südmark“ na Spodnjem Štirskelem ali pa „Böhmerwaldbunda“ gojilo nemštvo in utrjevalo nemške postojanke med severnimi Slovani. Ko bi se ustanovilo tako društvo, postalo bi jako nevarno slovanskemu življu na Moravskem in v Šleziji.

(Kako Slovani tlačijo — Nemce.) Na Dunaju je, kakor so našli Nemci, 1.146.633 Nemcev, 63.834 Čehov, 2006 Poljakov, 599 Slovencev, 282 Rusov, 96 Srbov, 88 Lahov in 31 Rumuncev. Na Dunaju 63.834 Čehov nima ni jedne javne ljudske šole, v Pragi ima pa 27.000 Nemcev — 63 razredov na ljudskih mestnih šolah. Tako Slovani tlačijo — Nemce!

(Društva v podporo duhovnikov v Gorici, v Meranu in Iki) so pristopili iz kraljevogradske škofije trije duhovniki kot dosmrtni člani, iz praške dva kot ustanovnika in dva kot dosmrtna člana. Oglasila vsprejema č. g. prelat Dom. Filip, predsednik v Gorici.

(Razveljavljene naredbe o živinski kugi) Po zadnjem uradnem poročilu ugasnila je kuga v gobcih in parkljih v političnem okraju Rudolfovo, izvzemši nekatere kmetije v krajih Ambrus in Smuka, sodni okraj Žužemberk, ter v Smihelu-Stopičah, sodni okraj Rudolfovo, kjer pa bolezen tudi že ponebava. Deželna vlada razveljavlja tedaj zaukazane zaporne naredbe za sodna okraja Rudolfovo in Žužemberk, vzdržuje varstvene in zatorne odredbe glede imenovanih krajev ter dovoljuje v teh okrajih promet s parkljato živino po določilih, obstoječih tačasno posebno glede na zadostno nadziranje živinskih semnje in živinske gonje.

(O stanovniških odnošajih zagrebškega mesta) pové nam prvi zvezek statističkih izvestij dokaj zanimivostij glede narodnosti in vere. Ti podatki so tem važnejši, ker je Zagreb kot stolno mesto dežele središče političnega, narodnega in kulturnega življenja. Stanovništvo v Zagrebu se je na pr. pomnožilo za 32,76%, število oseb s hrvatskim ma-

terinim jezikom samo za 29,77%, nasprotno so se pa pomnožili Nemci za 28,04%, Čehi za 3,67%, Slovenci za 49,73%, največ pa še Madjari, in sicer za 102,75%. Gledé veroizpovedanja pomnožili so se židi (za 51,17%) in protestanti (za 51,02%). Kakor pred 10. leti, broji i zdaj rimsko-katoliško stanovništvo 90%, 5% židov in 3% pravoslavnih.

(Duhovniške premembe na Goriskem.) Velečastiti g. Andrej Lekše, vitez Fran Josipovega reda, dekan v Kobaridu, šel je v stalni pokoj; dalje gresta v pokoj č. g. Anton Ukmar, vikar v Logu, in Gregor Štrukelj v Gor. Polju.

Telegrami.

Dunaj, 9. avgusta. Dvorni svetnik pri najvišjem sodišču, baron Spens - Booden, je imenovan za sekcijškega načelnika v pravosodnem ministerstvu.

Oderberg, 10. avgusta. Srbski kralj se pripelje ob polu 4. uri popoldne. Deželni glavar šlezijski se je pripeljal k vsprejemu.

Peterburg, 9. avgusta. Srbski kralj se je sinoči z Ristićem in Pašićem odpeljal na Dunaj; na kolodvor so ga spremili car in veliki knezi.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtje. — Cena steklenici 10 kr. (300—156)

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokri- na 24 ur v mil.
		razkoma- ra v mm	topinoma- ra po Celsiusu			
opazovanja						
7. u. zjut.	738 2	15 0	sl. vzh.	oblačno	0-00	
8. u. pop.	739 2	21 0	sl. jzapad	jasno		
9. u. zveč.	739 8	15 8	„	del. jasno		
7. u. zjut.	74 04	12 0	brezv.	megla	0-00	
9. u. pop.	73 84	22 6	sl. vzh.	jasno		
9. u. zveč.	73 77	17 0	„	„		

oređnja temperatura obeh dni 17 3°, in 17 2°, oziroma za 2 5° in 2 6° pod normalom.

Umrli so:

V bolnišnici:
5. avgusta. Helena Prešern, gostija, 80 let, sarcomatosis.
— Ana Prelesnik, gostija, 31 let, jetika.

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega in tolažilnega sočutja ob boleznih in smrti gospoda

Antona Majzelj-na

za obile prekrasne vence, mnogobrojno udeležbo pri spremljevanju k zadnjemu njegovemu počitku izrekajo odkritosrečno in najiskrenejšo zahvalo vsem p. n. rajncega prijateljem in znancem, osobito prečast. duhovščini in sl. požarni brambi

(1) **žalujoči sorodniki.**

St. Jernej, dne 8. avgusta 1891.

Poslano.

Prosim sl. vredništvo, naj popravi moje zadnje „Poslano“ g. Jos. Verbiču, posestniku in županu v Bistri pri Borovnici, v tem smislu, da je dotične razžaljive besede o meni govoril med potjo na Smrečni rob.

Borovnica, dne 10. avgusta 1891.

Franc Suhadolnik,
posestnik.

Za osnovo glavnice posebno pripravna
4 1/2% zastavna pisma
avstrijske
osrednje zemlj. kreditne banke

pripoznanu postavno kot sirotinskovarna in jamčevine zmožna. Ista so zavarovana po pravilih s hipotekarnimi terjatvami in vrhu tega je porok za nje akcijska glav-nica štirih milijonov goldinarjev.
Obresti teh zastavnih pisem so brez davkov.
Ta zastavna pisma prodajamo brez upravnine po uradnem borznem kurzu. (2-2)

Wechselstuben-Actien-Gesellschaft
WIEN, MERCUR, WIEN,
Wollzeile 10., Strobelg. 2.

Potrjim sreem javljajo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest o smrti predragega moža, oziroma brata, gospoda

LUKE ROBIČ-a,

c. kr. višjega davkarskega nadzornika v pokouju.

kateri je 8. t. m. ob 6. uri popoldne po dolgi boleznih, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 78. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bude v ponedeljek, dne 10. t. m., ob polu 5. uri popoldne iz hiše Pred škofijo št. 8 na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice služile se bodo v več cerkvah.
Dragi ranjki se priporoča v blag spomin.

V LJUBLJANI, dne 8. avgusta 1891.

Liza Robič, soproga. — Janez Robič, Šimen Robič, Jože Robič, France Robič, bratje. — Neža Robič, Urša Robič, sestri.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Št. 5908.

(1302) **V najem** (3-3)
se oddá takoj pri Tosniku v Medvodah

kovačnica

Z vsem orodjem in stanovanjem.

Poizvedbam odgovarja France Zvoljšak, po domače „Smolec“ na Svetji pri Medvodah.

Naznanilo.

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov ostane **deželna blagajna kranjska**

od 12. do vštetega 14. avg. t. l.
strankinemu prometu zaprta.

Deželni odbor vojvodine Kranjske.

V Ljubljani, dne 7. avgusta 1891.

Dunajska borza.

Dne 10. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	92	gld.	25	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92	„	20	„
Zlata renta 4%, davka prosta	111	„	75	„
Papirna renta 5%, davka prosta	102	„	40	„
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1027	„	—	„
Kred. tne akcije, 160 gld.	257	„	25	„
London, 10 funtov strl.	117	„	95	„
Napoleonodor (20 fr.)	9	„	39 1/2	„
Cesarski cekini	5	„	59	„
Nemških mark 100	58	„	02 1/2	„

Dne 8. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	104	gld.	35	kr.
Ogerska papirna renta 5%	101	„	65	„
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	135	„	—	„
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	148	„	—	„
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	180	„	—	„
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97	„	—	„
Zastavna pisma „ „ „ 4 1/2%	100	„	40	„
Kreditne srečke, 100 gld.	187	„	—	„
St. Genois srečke, 40 gld.	60	„	75	„

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20	gld.	50	kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17	„	80	„
Rudolfove srečke, 10 gld.	20	„	—	„
Salmove srečke, 40 gld.	59	„	—	„
Windischgraezove srečke, 20 gld.	49	„	50	„
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155	„	25	„
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2713	„	—	„
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	95	„	25	„
Papirni rubelj	1	„	25 1/2	„
Laških lir 100	46	„	50	„

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Zemljiškokreditne promese
à 1 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitok **45.000** gld. av. velj.

Žrebanje je že dne 17. avgusta!